

Lieve Vrienden,

Ik zit terug in Kinshasa ... sedert mijn intrek in ons weeshuis "Orbeth"/Popo (eind februari 2021) is het de derde keer dat ik per jeep de reis naar de hoofdstad aandurf. Een duidelijk bewijs dat de trip Popokabaka/Kinshasa veel korter is (350 km) en minder lastig dan de vroegere reis van Kananga naar Kinshasa. Er is ook een sterkere zekerheid dat de problemen die alleen in de hoofdstad een oplossing kunnen vinden, sneller afgehandeld worden.

Deze keer ondernam ik de trip om de volgende redenen:

- de dédouanering van de mini-vrachtwagen, die sedert 16 februari in de haven van Matadi vast staat, afwerken.
- de nog aanslepende gevolgen van het ongeluk uit de maand januari, **vredevol** afronden met de familie van de verongelukte directeur van Proyaka.
- de opvolging van het herstel van de beschadigde camionette van ons weeshuis.
- onze té zwakke internetverbinding in Popo maximaliseren

- *De "sovereine Orde van Malta" neemt de verantwoordelijkheid van de dédouanering van de vrachtwagen op zich. Die katholieke orde is actief op sociaal, humanitair en medisch gebied in meer dan 120 landen. Haar activiteiten en tussenkomsten worden ondersteund door de gewaardeerde diplomatieke betrekkingen die zij met vele landen onderhoudt. De menselijke waardigheid en hulp aan armen in ultieme nood zijn haar voornaamste doelen. De vrijwilligers van de Orde van Malta bieden sociale en humanitaire diensten aan en verzekeren ook directe noodhulp bij diverse rampen in vele arme landen.*

De onderhandelingen met de bazen van de haven in Matadi zijn rond. De mini-vrachtwagen wordt over een paar dagen in Kinshasa verwacht. Hij zal worden gebruikt voor alle sociale activiteiten van de congregatie, maar speciaal voor ons weeshuis ORBETH. Het aantal weeskinderen vermeerderd er fel.

De Congregatie opende drie nieuwe gemeenschappen (in Kimwenza, Iniangi en Kasinsi). Die vragen om ondersteuning.

Wij HOPEN een sterke zelfbedruiping te lukken.

- Onmiddellijk na mijn aankomst in Kinshasa werd er een nieuwe samenkomst gepland met de familie van onze verongelukte directeur Celestin Makoka. Wij hopen de familieleden nog bij te staan bij het **vredevol aanvaarden** van de zware beproeving die zij te verwerken kregen en ook van de gevolgen ervan.



Tijdens de voorbije maand kregen wij in Orbeth een paar interessante bezoeken over de vloer. Een Belgische delegatie van **MEMISA** (**ME**dische **MI**ssie **Sa**menwerking) organiseerde een audit rond de mini-projecten die zij steunen in het bisdom. Isabelle en Marijke overnachtten in de “auberge” van ons weeshuis.

Onmiddellijk nadien verwelkomden wij een groep Congolese vrijwilligers van “**Artsen zonder vakantie**”. Door de coronacrisis in Europa kunnen zij niet meer rekenen op de zo gegeerde Belgische dokters en verpleegkundigen die normaal deel uitmaken van deze organisatie. De Congolese ploeg organiseerde gedurende 12 dagen een speciale verzorging voor de dorpsvrouwen. Dagelijks kwamen er gemiddeld een 100-tal vrouwen uit verafgelegen dorpen op hen af. Zij getuigden over een fel verzwakte gezondheidstoestand van de vrouwen. Weefsels, spieren, organen ... hun ganse lichaam lijdt een fysieke verzwakking die oorzaak is van vele sterfgevallen bij de bevalling. Gemiddeld weegt een Popolese dorpsvrouw 42 kg.

In de context van te weinig middelen en een gebrek aan financiering van de gezondheidssector is de tijdelijke hulp van de “Artsen zonder grenzen” een hoopgevend gebeuren voor deze kwetsbare groep vrouwen. Zij beloofden nog terug te keren. Dan zullen ze ook de kinderen onder de 5 jaar verzorgen.

Tijdens hun aanwezigheid in onze “auberge” kreeg Orbeth er een kindje bij. Het is een jongetje waarvan de moeder stierf bij de bevalling. Het kleintje werd door de tantes opgevangen, maar die zijn echt té zwak om een regelmatige borstvoeding te verzekeren. Wij geven de nodige voeding en melk aan één van de tantes zodat het kleintje toch nog een maand van borstvoeding kan genieten. Het werd reeds met “open hart en armen” opgenomen in onze groep van nu 69 weeskinderen.

Nog tijdens de aanwezigheid van de “Artsen zonder vakantie” in ons midden mochten wij in ons huis een “**Belgisch Congolees gezin**” verwelkomen. Professor Mathieu Zana Etambala, zijn vrouw Madeleine Ngalula, hun zoon Bert en zijn verloofde Nephtalie vroegen een verblijf van 4 dagen.

Prof. Etambala is een West-Vlaamse Congolees. Hij werd geboren in Congo maar kwam op zevenjarige leeftijd in Zwevezele wonen. Hij kent héél goed z'r Lieve Leenknecht, die ook afkomstig is uit het West-vlaamse Zwevezele. Als kinderen hadden zij reeds een goeie band. Mathieu Etambala was zelfs een vriend van de broers van Lieve.

CONGOBABEL 6 – april 2021



Na zijn studies “geschiedenis” aan de Kulak, trok Mathieu naar Leuven waar hij doctoreerde. Daarna doceerde hij aan dezelfde universiteit de Afrikaanse geschiedenis.

Ondertussen is Zana Etambala emeritus. Hij blijft wel actief als professor aan de universiteit van Leuven en van Gent. Hij is vooral gekend in het publieke debat en is vandaag een gezaghebbende stem over de kwestie van het “koloniale verleden van België”.

Hij werd aangezocht als wetenschappelijk expert bij de opgerichte “Bijzondere parlementaire commissie over het koloniale verleden”, beter gekend als de

“Congo Commissie”.



“Tot op heden krijgt de jeugd in ons Belgisch onderwijs een voorstelling van de Belgische aanwezigheid in Congo, die in het licht van wetenschappelijke historische onderzoeken, aanzienlijk moet worden bijgewerkt”, zegt Professor Zana.

Hij is één van de historici die aan dit voortschrijdend inzicht hard meewerkt. Zijn dubbele nationaliteit geeft hem een meerwaarde. Zijn persoonlijke gevoeligheid voor wat in Congo gebeurde staat echter een objectieve en evenwichtige benadering van de feiten nooit in de weg.

Hij is ook verbonden aan het “Africa Museum van Tervuren”. Experts eisen de teruggave van de vele kunstwerken uit Congo. Zijn antwoord op onze vragen waren voorzichtig en wijs.

“Er moet zeker een teruggave komen van het Afrikaans erfgoed ... maar het gaat om meer dan alleen eigendom en erfgoed. Fysieke teruggave moet worden voorafgegaan door studie, dialoog, uitwisseling en compromis. Het proces moet langzaam gebeuren. Aangenomen wordt dat er zich een 500.000 stukken van Afrikaanse origine in Europa bevinden waarvan een 120.000 in Tervuren. Niet alle stukken moeten terug en zeker niet allemaal naar Kinshasa”.

Tijdens zijn bezoek aan Lieve Leenknecht en aan ons weeshuis maakte hij van de gelegenheid gebruik om in bepaalde milieus zijn meningen en bevindingen mee te delen. Zo kwam hij in contact met de studenten “geschiedenis” in het Hoger Pedagogisch Instituut van

Popo. Hij vertelde hen dat de geschiedenis van Congo niet start met de komst van de blanken. Hij wist ook te zeggen dat de Bayaka's tijdens de koloniale periode fel weerstand boden aan de "blanke bezetters".

Tijdens zijn gesprek met de bisschop van Popokabaka had hij het over de rol van de kerk tijdens de kolonisatie. Hij getuigde van de vele missionarissen die zich echt ten dienste stelden van de bevolking en het ook opnamen tegen de wanpraktijken van de kolonisator. Er waren ook anderen ...

Met ons bewondert hij sterk de moedige rol die de huidige Congolese Kerk opneemt in de politieke evolutie van het land.

Hij nodigde ook uit om in Popo werk te maken van wetenschappelijke, culturele studie van de Yaka-stam en een verzameling van traditionele kunstwerken aan te leggen.

Vooraf genoten Mathieu Zana, Mado Ngalula, Bert en Nephtalie van de ongelooflijke familiale sfeer in ons weeshuis.

Zij waren verliefd op onze jongste tweeling. Wij genoten samen van de kleine dingen die we mochten delen.

Het afscheid was niet gemakkelijk en zij **KOMEN ZEKER TERUG !**

Lieve vrienden,

Ik eindig deze babbel ...

Ik wens dat die verdomde corona volledig uit jullie wereld verdwijnt zodat iedereen zich op andere zaken kan focussen.

Ik wens dat wij inzien dat we moeten SAMEN werken om drie globale problemen op te lossen:

- het klimaat,
- de kloof arm/rijk
- de wereldvrede.

Ik wens dat wij allemaal diep gelukkig mogen leven ... dat is wel de moeilijkste taak voor onze wereld ... maar het kan, met Gods Zegen !!

Tot de volgende keer,
Lieve Van Wijmeersch

CONGOBABEL 6 – april 2021

